Δοξάζω τὸν Ἅγιο Τριαδικὸ Θεὸ, ποὺ μετὰ τὴν περιπέτειά μου, ἔδωσε νὰ ἀνανήψω καὶ νὰ ὁλοκληρώνεται σιγὰ-σιγὰ ἡ ἀποκατάσταση τῆς ὑγείας μου.

Θεωρῶ ἀνάγκη τῆς ψυχῆς μου νὰ ἐκφράσω θερμότατες εὐχαριστίες στὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Φλωρίνης καὶ Δεσπότη μου, πατέρα Θεόκλητο, γιὰ τὴν ἀγωνία τῆς πατρικῆς καὶ ἀγαπώσης καρδίας του. Κάθε φορὰ ποὺ ἐπικοινωνούσαμε διέκρινα τὴν ἀγωνία καὶ τὴν ἀγάπη του. «Νὰ προσέχεις, νὰ προσέχεις, νὰ προσέχεις!» ἐπαναλάμβανε.

Δέσποτά μου, ἀσπάζομαι μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ τὴν δεξιάν σου. Εὔχου ὑπὲρ ὅλων ἡμῶν καὶ συγχώρεσέ μας γιὰ ὅσες φορὲς σὲ πικράναμε.

Εὐχαριστίες στὸν πνευματικό μου πατέρα Νικηφόρο, Πρωτοσύγκελλο καὶ Καθηγούμενο στὸ σπίτι τοῦ πατρο-Κοσμᾶ, γιὰ τὸ καθημερινὸ καὶ ἀνύστακτο ἐνδιαφέρον του περὶ τῆς ἀποκατάστασης τῆς ὑγεία μου, γιὰ τὴν ἀνοχὴ στὰ σφάλματά μου καὶ γιὰ τὴν ἀνάπαυση ποὺ βρίσκω στὸ πετραχήλι του ἐδῶ καὶ 37 χρόνια. Βάζω μετάνοια.

Εὐχαριστίες στοὺς συμμοναστές μου γιὰ τὴν ἀδελφική τους ἀγάπη καὶ τὸ ἐνδιαφέρον, καθὼς καὶ ὅλους τοὺς πατέρες ποὺ παντοιοτρόπως ἀγωνιούσαν γιὰ τὴν ἔκβαση τῆς ὑγείας μου.

Εὐχαριστῶ τὸν π. Ἰωάννη Τσιμπασίδη, ποὺ ἀνάλαβε τὸ βάρος τῆς λειτουργικῆς διακονίας στὸ Ναὸ τῶν Ἁγίων Νεομαρτύρων ὅλο αὐτὸ τὸ διάστημα καὶ γιὰ ὅσο ἀκόμα χρειαστεῖ.

Εὐχαριστίες, ἐκ μέσης καρδίας, σ' ὅλους ὅσους ἀδελφοὺς μὲ πολλὴ ἀγωνία προσπαθοῦσαν νὰ μάθουν τὰ νέα τῆς ὑγείας μου. Εἰσέπραξα ὑπερβολικὴ ἀγάπη τῆς ὁποίας «οὐκ εἰμι ἄξιος» καὶ τὸ ἀνταποδίδω εὐχόμενος στὴν Παναγιά μας νὰ σᾶς προσέχει ὅλους.

Ἰδιαιτέρως, εὐχαριστῶ τὴν ἐκλεκτὴ φίλη καὶ Ἰατρό μου κ. Χρυσάνθη Κλεάνθους Μουρούζη γιὰ τὴν ἄριστη διαχείριση τοῦ προβλήματός μου, τὴν ὑπευθυνότατη καθοδήγηση καὶ τὸ σωστὸ timing τῶν κινήσεων ποὺ ἔπρεπε νὰ κάνουμε. Ἡ ἐπιστημονική της κατάρτιση καὶ ἡ ἐμπειρία της ἐμπνέει σιγουριὰ καὶ αἰσιοδοξία.

Εὐγνωνοσύνη καὶ εὐχαριστίες ὅμως πρέπουν καὶ σ' ὅλους τοὺς ἀγαπητοὺς ἰατροὺς τῆς πόλεώς μας, ποὺ κοπιάζουν γιὰ νὰ βοηθήσουν καὶ νὰ κατευθύνουν τὴν πορεία τῶν ἀσθενῶν ἀδελφῶν.

Τέλος, «εὐχαριστῶ» καὶ ὅσους μᾶς κατέκριναν, μᾶς εἰρωνεύτηκαν, τὰ 'βάλαν μὲ τὴν Ἐκκλησία, μὲ τοὺς Ἱερεῖς, μὲ τὴν Θεία Λατρεία καὶ μὲ τὰ

Ἄχραντα Μυστήρια. Ὁ Χριστός διώκεται ἀπὸ βρέφος ἕως καὶ τὴ Σταύρωσή Του. Καὶ στὴν Ἀνάστασή Του διώχθηκε μὲ τὸ ψέμα ὅτι ἐκλάπη. Καὶ ἀργότερα στὰ πρόσωπα τῶν Ἁγίων Μαρτύρων πάλι τὸν Χριστὸ δίωκαν. Καὶ τώρα, ὅλα τὰ φταίει ἡ Ἐκκλησία καὶ οἱ «παπάδες». Πάλι ὁ Χριστὸς διώκεται. Ἐάν γίναμε λόγῳ τῆς διακονίας μας αἰτία σκανδαλισμοῦ ἢ διασπορᾶς, ζητοῦμε ταπεινὰ συγγνώμη. Ἐὰν κατηγορούμαστε ὑπερβολικὰ ἢ ἄδικα, καλὸ μᾶς κάνει. Εἶναι εὐκαιρία αὐτογνωσίας καὶ πνευματικῆς προόδου. Ὁ νοῶν νοείτω! Ἐὰν κάποια στιγμὴ οἱ κατακρίνοντες θελήσουν νὰ ἔλθουν θὰ τοὺς δεχθοῦμε μὲ χαρά. Νὰ εἶναι ὅλοι τους καλά!

Παραθέτω παρακάτω Ἐπιστολὴ ποὺ ἀφησα ὡς εὐχαριστία καὶ εὐγνωμοσύνη γι᾽αὐτὸ ποὺ ἔζησα στὸ Μποδοσάκειο τῆς Πτολεμαΐδος.

«Ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς διακόνους τῆς ὑγείας»

Δευτέρα 4 Ἰανουαρίου 2021
Ὁσίου Νικηφόρου τοῦ Λεπροῦ
Μποδοσάκειο Νοσομομεῖο Πτολεμαΐδος
Πτέρυγα covid – 2ος ὄροφος, θάλαμος 478

Ἀγαπητοί μου.

Μετὰ ἀπὸ 8 ἡμέρες νοσηλείας, εὐδόκησε ὁ Θεὸς νὰ ἔλθει ἡ ὥρα τῆς ἀποχώρησής μου. Τὶ καλὰ νὰ ἄδειαζαν ξαφνικὰ ὅλοι οἱ θάλαμοι!

Τὰ συναισθήματά μου εἶναι ἀνάμεικτα.

Ἀφ᾽ ἑνὸς μέν, χαίρομαι καὶ Τὸν δοξάζω ποὺ ἀποκαταστάθηκε ἡ ὑγεία μου, μὲ τὴ Χάρη Του ἀλλὰ καὶ τὴν πολυτιμότατη βοήθεια τῶν Ἰατρῶν καὶ τῶν Νοσηλευτριῶν τοῦ Νοσοκομείου μας.

Ἀφ᾽ ἑτέρου, λυποῦμαι γιατὶ θὰ ἀφήσω τὴν ὄμορφη οἰκογένεια ποὺ μοῦ χάρισε ὁ Θεὸς γιὰ νὰ ζήσω καὶ νὰ χαρῶ αὐτὸ τὸ 8ήμερο.

Ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ ἀντίκρισα πρόσωπα πρόσχαρα, χαρούμενα καὶ εὐλογημένα νὰ διακονοῦν τὸν πόνο τοῦ ἀνθρώπου· τὸν ἴδιο τὸν ἄνθρωπο. Αὐτὸν ποὺ ντύθηκε ὁ προαιώνιος Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ πρὶν λίγες μέρες - στὰ Χριστούγεννα - γιὰ νὰ τὸν θεοποιήσει. Αὐτὸν ποὺ διακόνησε ὁ Χριστὸς ὡς καλός Σαμαρείτης. Αὐτὸν γιὰ τὸν ὁποῖο

προσεύχονται οἱ ὀρθόδοξοι μοναχοὶ (μὲ τὰ μαῦρα) καὶ διακονοῦν οἱ μοναχοὶ τῶν Νοσοκομείων (μὲ τὰ ἄσπρα) ὅπως εἶπε χαρακτηριστικὰ ὁ Πατριάρχης Βαρθολομαῖος. Ἔγινε ὁ καθένας τους, ἐκτὸς ἀπὸ ὑπηρέτης ὑγείας, πατέρας, μάνα, ἀδελφός, παιδί, συγγενής, φίλος τῶν ἀσθενῶν. Πολλοὶ γίναν ψυχολόγοι τονώνοντας τὸ ἠθικὸ καὶ διασκεδάζοντας (σκορπίζοντας) τὶς καταθλίψεις καὶ τὶς φοβίες τῶν ἀσθενῶν.

Κάποιοι ἐξ αὐτῶν μὲ πνευματικὲς ἀνησυχίες ρωτοῦν: «Πάτερ, τὶ νὰ κάνουμε; Φεύγουν αδελφοί μας μόνοι, δίχως τοὺς συγγενεῖς τους! Νὰ τοὺς διαβάζουμε κάτι· μιὰ προσευχή; Νὰ τοὺς ἀνάβουμε καντήλι;»

ΕΥΓΕ ΣΕ ΟΛΟΥΣ!!!

Καὶ ἐνῶ ἔχουν κουραστεῖ ὑπερβολικά, συνεχίζουν μὲ χαμόγελο τὸν δύσκολο καὶ ἄνισο ἀγῶνα τους, ἀόκνως καὶ μὲ θάρρος. Ὁ Θεὸς νὰ τοὺς ξεκουράσει ὅλους.

Πόσο μὲ συγκινεῖ καὶ μὲ ἐνθουσιάζει αὐτὴ ἡ ἀγάπη στὸ συνάνθρωπο! Τὶ παρακάτω ἔχουν ὅλοι αὐτοὶ οἱ διάκονοι τῆς ἀγάπης ἀπ᾽ αὐτὸ ποὺ θέλει ὁ Χριστός μας στὴν παραβολή τοῦ Καλοῦ Σαμαρείτη;

Γι᾽ αὐτὸ καὶ γῶ, ἀπὸ τὸ ἰδιότυπο αὐτὸ σπίτι μου τῶν 8 ἡμερῶν, παίρνω μαζί μου τὸν καθένα σας. Ὄχι ὡς ἀνάμνηση ἢ σχῆμα λόγου, ἀλλ᾽ ὡς ἕνα κύτταρο τῆς καρδιᾶς μου. Ἐκεῖ σᾶς τοποθετῶ.

Καὶ κάθε φορὰ ποὺ θὰ φορῶ τὰ ἄμφιά μου καὶ θὰ λειτουργῶ μπροστά στὴν Ἁγία Τράπεζα, στὸ θρόνο τοῦ Θεοῦ, θὰ εἶστε μαζί μου. Καὶ ἡ καρδιὰ τοῦ παπᾶ θὰ πάλλεται μαζὶ μὲ τὴ δική σας καρδιά. Θὰ εὔχομαι ὁ Θεὸς νὰ σᾶς χαριτώνει, νὰ σᾶς ἐνισχύει, νὰ σᾶς χαρίζει ὑγεία, ὑπομονή, δύναμη, κουράγιο καὶ φώτιση. Ἡ Μάνα Παναγιὰ νὰ σᾶς προσέχει καὶ νὰ σᾶς σκεπάζει ἁπλώνοντας τὸ μαφόριό Της. Πλούσιες εὐλογίες στὶς οἰκογένειές σας καὶ σὲ σᾶς προσωπικὰ καὶ ὅ,τι εὐσεβὲς καὶ ἅγιο ποθήσετε νὰ σᾶς τὸ δωρίσει ὁ Δωρεοδότης Κύριός μας.

ΙΔΙΑΙΤΕΡΩΣ νὰ εὐχηθῶ καλὴ καὶ γρήγορη ἀνάρρωση σ᾽ ὅλους τοὺς ἀδελφοὺς ποὺ ἀσθενοῦν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς νοσοκομείων.

Πειρασμὸς εἶναι· ἂς τὸν ἐκμεταλλευτοῦμε!

Προσωπικά, θὰ κουβαλάω πάντα μαζί μου τὶς καλύτερες ἐντυπώσεις καὶ ἀναμνήσεις ἀπὸ τὴν 8ήμερη αὐτὴ «κατασκήνωσή» μας.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

- ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ τὸν Διοικητὴ μαζὶ μὲ ὅλο τὸ διοικητικὸ προσωπικὸ γιὰ τὴ φροντίδα τῆς εὐρυθμης λειτουργίας τοῦ Νοσοκομείου
- ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ τοὺς ἀγαπητούς μου, ἀρίστους ἐπιστήμονες καὶ Ἰατροὺς, ποὺ ἔχουν τὴν εὐθύνη καὶ κρατοῦν στὰ χέρια τους ζωὲς ἀνθρώπων. Νὰ τοὺς φωτίζει ὁ Θεὸς στὶς δύσκολες διαγνώσεις καὶ ἀποφάσεις ὑπὲρ τῆς ὑγείας τῶν ἀσθενῶν
- ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ τὶς καλές μου Νοσηλεύτριες ποὺ ἡ καθεμιὰ μὲ τὰ χαρίσματά της ἐφαρμόζει τὸ πλάνο θεραπείας καὶ ἡ χαριτωμένη παρουσία τους εἶναι μιὰ ξεχωριστὴ νότα στὴ μοναξιὰ τοῦ ἀσθενοῦς
- ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ τὶς ἄριστες μαγείρισσες ποὺ ἑτοιμάζουν τὰ ἀπαραίτητα τῆς διατροφῆς μας μὲ ἰατρικὴ εὐαισθησία καὶ ὄχι γαστονομικὴ μαεστρία
- ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ τὶς βοηθοὺς θαλάμων καὶ τὶς καθαρίστριες ποὺ ἀγωνίζονται γιὰ νὰ ζοῦμε σὲ ἀσφαλὲς καὶ ὑγιεινὸ περιβάλλον
- ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ τοὺς τραυματιοφορεὶς καὶ τοὺς φύλακες ποὺ σπεύδουν νὰ ἐκτελέσουν τὸ καθῆκον τους
- Καὶ γιὰ νὰ μὴν παραλείψω κάποιους ἕνα μεγάλο ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ σ' ὅλους ὅσους ἐργάζονται ἀπὸ ὁποιαδήποτε θέση ἢ πόστο στὸ Γενικὸ Μποδοσάκειο Νοσοκομεῖο Πτολεμαΐδος.

ΤΕΛΟΣ ΛΟΓΟΥ

Εὔχομαι, ἐκ μέσης καρδίας, ὁ Θεὸς νὰ σᾶς χαρίζει φῶς καὶ ὑγεία καὶ νὰ σᾶς εὐλογεῖ μὲ τὰ «δυό» Του χέρια.

Σᾶς ἀγαπῶ πολὺ καὶ νιώθω ὅτι σᾶς γνωρίζω χρόνους πολλούς.

Εἴθε νὰ συναντηθοῦμε κάποτε καὶ στὸ νοσηλευτήριο ποὺ διακονῶ ἐγώ· στὴν ἐκκλησία μας.

Καὶ ὅλοι μαζὶ νὰ βρεθοῦμε - ὅταν Αὐτὸς τὸ θελήσει – στὴν ἀγκαλιά Του, στὸν Παράδεισό Του, ποὺ ἑτοίμασε γιὰ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ ἀγαποῦν ἀνιδιοτελῶς καὶ μετανοοῦν καθημερινῶς.

Μετ' ἐγκαδίων εὐχῶν καὶ πολλῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης

ἀρχιμ. Αὐγουστῖνος Αὐξωνίδης
Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος Ἑορδαίας